

Lewin Georgij

Natalia Domini Nostri Iesv Christi Filii Dei Vivi, Ad Reuerendum ac Clarissimum virum, Dn. Matthævm Lvdecvm, Cathedralis Ecclesiæ Huelimontanæ Decanum ... scripta á Levino Georgij Huelim.

Rostock: Myliander, 1580

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn176287010X>

Druck Freier Zugang

Georgii, Sabalia

1580.

2188

69-2188.

40

Gebunden bei
R. Fuchs
Hof- u. Universitäts-
Buchbinder

Geb
R.]
Hof-u
Bt

1671 354738

6

NATALIA DO
 MINI NOSTRI
 IESV CHRISTI FI
 LII DEI VIVI,
 A D

182/33 Nr. II

Reuerendum ac Clarissimum virum,
 Dn. MATTHÆVM LVDECVM,
 Cathedralis Ecclesiæ Hauelimonta-
 næ Decanum fidelissimum, Pri-
 gnitiæq; totius Archiquæ-
 storem dignissimum, ho-
 noris & gratitudi-
 nis ergò scri-
 pta á

LEVINO GEOR.
 gij Hauclim.

R O S T O C I I
 Ex officina Stephani Myliandri.
 M. D. LXXX.

*Familia, virtute, c
 na ac pietate clariss
 ro Dn. Auſon Schrade
 V. Doctorei reuſſano 17*

Reuerendo & clarissimo viro Dn. MAT-
THÆO LVDECO Cathedralis Eccle-

siā Havelimontanæ Decano fidelis: Prigni-
tiāq; totius Archiquæstori dignissimo.

Mæcenati suo maxime colendo

S. P. D.

L. G.

Nascitur è pura promissus virgine Iesus,
Nascitur, atq; Deus ceu fuit ante manet.
Nascitur, vt natus lapsos Phlegetontis in vndas
Extrahat, extractos asserat, atque tegat.
Nascitur in densis, densa sub nocte, tenebris,
Mortis vt horriferis nos ferat ex tenebris.
Nascitur en, inquam, pauper, seruusq; miserq;
Diuite quò miseris commoditate beet.
Nascitur & natus fert omnia, ferre videtur
Quamquam nullà tibi, fert bona, crede feres.
Huius ego, tenui modulatus carmen auena,
Natalem cecini versibus exiguis.
Exiguis cecini noctem modo versibus illam,
Munera quæ nostræ prima salutis habet.
Et tua cum pietas mihi cognita, cognita virtus.
Sit, doctos inter qua numerare viros.
Mitto, tibi tenues Mæcenas optime versus,
Quos cecinit nato nostra Thalia Dei.
Mitto tibi, sed quid mittam fortasse requiris,
Indicium grati pectoris esse putes.
Sint gratum grati monumentum cordis, & essent:
Si maiora mihi munera crede darem.
Sed quoniam maiora tibi dare dona negauit,
Sors inimica mihi, dono minora, cape.
Dona minora tuis meritis clarissime mitto
Vir, quæ tu vultu non renuente leges.
Non renuente leges vultu quia talia tali,
(Ni fallor) fuerint munera digna viro.
Sed tibi canicies veniat longæua, superstes
Sis tibi, sis patriæ, sis mihi sisq; tuis.

1932, I 254

NATALIA DOMINI
NI NOSTRI IESU
Christi filij Dei viuj.

Tempora redeunt latissima tem-
pora Iani,

(Iani, marmoreo qui tegit
omne gelu)

Tempora stellifero DEVS est
quïs missus olympo,

Et fragilis sumsit debile carnis onus.

Ergo iterum, diuine puer, pulcerrime rerum,

Qui sine principio es, principiumq; subis,

Pauca salutiferis meditabor carmina cunis

Fascioli figens basta grata tuis.

Ipse, precor, nostris presens adlabere coeptis,

Atque pium grata fleclito mentis opus.

O nox formosa mundum qua lampade lustrans

Aetherij superas lumina clara poli.

Qua noua progenies caelo descendit ab alto.

Et Deus e casta virgine natus homo est,

Aurea nox, clarijs, nox o, celebranda Camænis,

Qua prior humana conscia lucis eras:

Labere purpurei per amica silentia caeli,

Labere, tranquillum sit mare sitque polus.

Carcere claudite tuos (Deus en venit) Æole ventos,

Ne piceis turbent nubibus omne solum.

*Cœruleum Neptune tuum modo comprime marmor,
Horrissonis careat fluctibus atque fretum.
Naturæ immensus præsentī huic militet ordo
Nocti, huic ad nutus quod cadit omne cadat.
Huic decus immortalē ferant nitidissima cœli
Sidera, perpetuo clara nitore micent.
Phœbe sacram fundens meliori sidere lucem
Clarius è rutilo funde nitore iubar.
Tuq; Diana nouum misso pallore nitorem
Concipiens radijs cuncta nouato nouis:*

*Labere nox placidi per amica silentia cœli,
Labere, nil cursum quod remoretur erit.
Aut potius (fuerit si fas remanere) maneto
Nox, quæ es perpetuas neclere digna moras.
Siste rotas nox alma tuas, nox aurea cursus
O remorare tuos, nec properanter eas.
Indulge nobis ô nox tua lumina, tempus
Per longum maneat copia larga tui.
Copia larga tui nobis nox aurea constet,
Digna es cui finem secula nulla ferant.
Secula nulla ferent tibi nox ditissima finem,
Nec qui te claudet terminus ullus erit.
Nam Deus ipse tuas luci præferre diurnæ
Delegit tenebras, posthabuitque diem.
Aspice quàm rutilo Phœbus fulgore coruscet,
Præq; alijs nitidum mittat ab ore iubar.
Aspice quàm cœli caput inter sidera tollens
Ceu princeps radios spargat ab ore suos:*

Nec

Nec tamen in lucem voluit prodire Redemptor
Cum rota Titanis fecerat orta diem,
Sed cum siderium nox coelum sparserat astris
Tum voluit nasci virgine matre DEVS.
Sic Deus insueta ratione creare creatos
Ag gressus, tenebras nox amat alma tuas.

Ergo nox placidi per amica silentia cœli
Labere, vel, si sit fas remanere, mane.
Sed quò nam rapior? quis me nouus occupat ignis?
Quòq; trahor? mentem quis nouus ardor agit?
Annè ego sordidulam pastorum cerno cohortem?
Quæ de nocte suas pascere sœuit oues.
Quæque polo lux sparsa meos pertingit ocellos?
Et cœlo missum nunciat esse Deum.
Tum quos percipio cantus? quas haurio voces?
Quæ mortale nihil nil fluidumque sonant.
Nonne meas pueri vagitus fertur in aures?
Nonne Dei cœlum fletibus omne sonat?
Fletibus, insueta cœlum qui luce nouaque
Læticia, cantu, flore nouoque beant.

Labere nox placidi per amica silentia cœli,
Labere, vel (si sit fas remanere) mane.
Mortales, miseri atque in pessima quæque rotati,
Primus homo vetitos sumisit vt ore cibos,
Mortales, inquam, squallentia pectora habentes,
Turbaque de stygio vix reuocanda lacu,
Plaudite (læticia præsens noua semina spargit
Nox) noua & in tacito gaudia ferte sinu.
A 3 Namque

*Namque, quibus primi vos exiit agra parentis
Culpa, dies praesens reddidit illa, bonis.
Aeternae redeunt iam vitae munera vobis,
Perdita quaeque fuit iam redit alma salus.
Nox noctem pellit, nox nocti lucis egenti
Conciliat lucem conciliatque diem.
Lux sub nocte venit, venit en noua stella, nouusq;
Splendor, qui rutilum spargit in orbe iubar.
Nascitur ille puer, penes est quem summa bonorum
Copia, qui donis affluit atque bonis.
Primus Adam lapsu caelestis gaudia regni
Prodidit incauta mente, tulitque necem:
Alter Adam, partu pia vitae iura manentis
Restituens, pedibus conteret usque necem.
Primus Adam cuncto nos exspoliavit honore,
Diuitijs vitae pectoris atque bonis:
Alter Adam, pura placuit cui virgine nasci,
Diuitijs mentem, corpus honore beat.
Hic fert diuitias, fert pacem, fertque salutem,
Diues enim varijs rex venit ecce bonis.
Talibus ecce bonis rex diues nascitur ipse,
In qua fors poterit juris habere nihil,
Quae rapiet nobis vis nulla, nec vlla potestas,
Quae nec fraus poterit nec temerare dolus.*

*Labere nox placidi per amica silentia caeli
Labere, vel (si sit fas remanere) mane.
O caula, ô timidi pecoris custodia, partus
Quis est virginiei prima videre datum!*

O. Ge-

O Genus abiectum pastores, vos ne per urbem
 Spargere, cœlicolũm quæ chorus ipse stupet!
 O stabulum, ô præsepe, Dei quibus esse cubile
 Permissum est, num vos munera tanta decent!
 Ipse puer rex est, regali munere dignus,
 Atque tamen lacero nascitur in stabulo.
 O quæ parua licet sis, magnis debita fatis,
 Præ reliquis, Bethle, nobilitare tamen!
 Immortale decus tibi contigit, arbiter orbis
 Te patriam nati quod facit esse sui.
 O humiles rerum formas, abjectaque recta,
 O nimium summo condecorata Deo!

Labere nox placidi per amica silentia cœli
 Labere, vel (si sit fas remanere) mane.
 Sic rex ex humili est David pastore creatus,
 Proque pedo regni splendida sceptrâ tulit.
 Quæ res est hominum major ratione, pijsque
 Mentibus æternis commemoranda modis.
 At tu perge vigil mea mens miracula parentis
 Rimari & summi facta stupenda Dei.
 Sensibus humanis longè majora videbis,
 Quæque acies nostri non capit ingenij.
 Nempe velut David Bethlemica rura pererrans
 Cum grege rex Solymæ conditur atque caput:
 Sic rex, cui tellus, cui pontus & omnia parent,
 Cujus principium secula nulla vident,
 Efficitur pastor, qui pascua vera ministrans
 Pectoribus vitæ suppeditabit aquas.

A 4

Parua

Parua loquar, Deus humanos puer induit artus,
Editus illæsa virginitate DEVS.
Vt, quod ego fueram, fierem, quod non erat, illud
Suscipit atque tamen quod fuit antè manet.
Eque Deo Deus est, è vero numine numen
Nascitur, & tamen haud desinit esse Deus.
Sol de sole puer, vero de lumine verum
Lumen, splendoris splendor adortus adest.

Labere nox placidi per amica silentia cœli,
Labere, nil cursum quod remoretur erit.
Qui sine principio fuit & sine fine manebit,
A quo principium cuncta creata trahunt,
Nascitur & nostri moribundos corporis artus
Induit, & nobis fit via, vita, salus.
Qui quòd quas dubius de cœtibus error agebat
Per nemus ignotum, per iuga ditis, oves
In caulam reuocet, reuocatas asserat, illis
Sese participet concilietque patri:
Non tantum nostras sese demittit in oras,
Atque subit nostræ debile sortis onus,
Sed quoque cœlesti sic se exspoliavit honore,
Agni quòd subeat sustineatque vices.
Agnus adest ouis ergò sitim trepidare famemque
Desine fontanos nec pete quæso lacus.
Agnus adest constans cum quo tibi copia rerum
Aduenit, & quo cum commoda cuncta fluunt.

Labere nox placidi per amica silentia cœli
Labere, nil cursum quod remoretur erit.

Ast tu

*Ast tu nunc Acheron nostrum genus omne vorare
Desine, nunc fauces Cerbere claude tuas.
Qui tibi præda prius fuerant optata, resolvent
Vincula, se laqueis expedientque tuis.
Iamque tuas cessare decet Draco sæne rapinas,
Præda cruenta cades, qui tibi præda forent.
Iam tu qui fueras solitus spoliare, rapinis
Amisissis dignis adficiere modis.
Mors tua mors oritur, vitam pro morte reducens,
Mors, qui te pedibus conteret, ecce venit.
Vita pijs pro morte redit, mors exere vires
Nil tua jura valent, nil tua sceptrâ valent.
Nam qui nos prima mundi sub sorte creavit,
Nascitur, & recreat, quos teget usque suos.
O clementem animum, qui quæ conneximus ipsi,
Vincula fert, nostras sustinet atque vices.
Pessima quæque subit Deus ut bona quæque reducat
His qui ipsum firma speque fideque colunt.
Quisquis es, ergo nouum magno cole pectore regem
(Regem qui vitæ jura necisque tenet)
Sic etenim vitæ quæ fert pia iura ferendo,
Iura tibi mortis nulla timenda manent.*

*Labere nox placidi per amica silentia cœli,
Labere, vel, si sit fas remanere, mane.*

*Tu verò venerande puer, pulcerrime IESV,
Qui Deus es casta virgine natus homo,
Blande puer, mellite puer, dulcissime IESV,
Qui pater es matris filius esque tuæ.*

A 5

Salue

Salve sancte puer, salve sanctissime IESV,
Quem pro me ah mortis vulnera dira manent.
Salve, inquam, salve, puer ô puer atra subisti
Quod mala nostra: tibi quid rogo quid referam?
Quid referam puer almae tibi, spes certa salutis
Humanae, ecquid erit quod puer almae feram?
Nulla puer potero tibi munera reddere, nulla
Nam video, forsitan qua tibi ferre queam.
Et quia nulla tibi queo munera Christe referre,
Da tamen ut grati pectoris esse queam.
Aspice me diuine puer, rex maxime regum
Quem tremit omne solum, tartara quæq; tremunt.
Dulcis amor, dulcis pietas, dulcissima vita,
Aspice me aspectum, protege, flecte, foue.
Flecte foueque tuos ô mellitissime IESV,
Illustrans radijs pectora nostra tuis.
Nos coniunge tibi, tibi iunctos asere, Ditis
Pelle dolos, tibi nam quos rapit ille rapit.

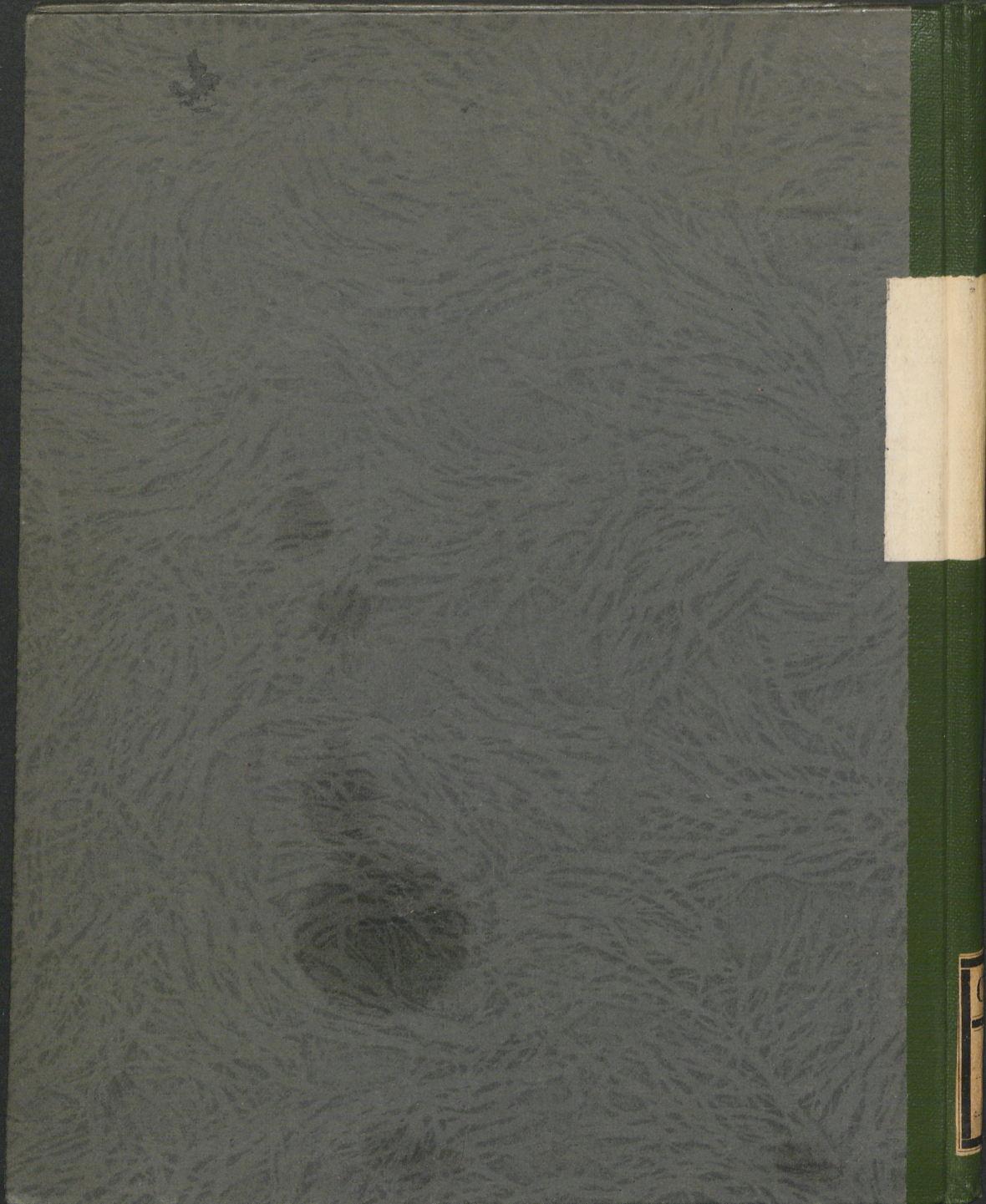

Handwritten text, possibly a signature or name, written vertically on the left side of the page.

Handwritten numbers:
64
—
Σ 1
Σ 1
Σ 2

Handwritten numbers:
a <
—
Σ 1
Σ 2
Σ 2

Salve sancte puer, salve sanctissime IESV,
Quem pro me ab mortis vulnera dira manent.
Salve, inquam, salve, puer ô puer atra subisti
Quod mala nostra: tibi quid rogo quid referam?
Quid referam puer alme tibi, Spes certa salutis
Humana, ecquid erit quod puer alme feram?
Nulla puer potero tibi munera reddere, nulla
Nam video, forsan qua tibi ferre queam.
quia nulla tibi queo munera Christe referre,
Qua tamen ut grati pectoris esse queam
me diuine puer, rex maxime regum
tremat omne solum, tartara queq; tremunt.
dulcis pietas, dulcissima vita,
aspectum, protege, flecte, foue.
nos ô mellitissime IESV,
is pectora nostra tuis.
No hi junctos asserere, Ditis
quos rapit ille rapit.

